

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 : มกราคม - มิถุนายน 2553 ISSN 1906 - 7062

จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพภูมิสารสนเทศ (Professional Code of Ethics in Geo-informatics)

รศ.ดร.จุมพล วิเชียรศิลป์¹

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ สวนอัมพร วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2522 มีความว่า....

“คุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพสำหรับทุกคนที่สำคัญ ได้แก่ ความรู้จักผิดชอบชั่วดี ความละเอียดซื่อสัตย์ สุจริตทั้งในการคิดและการกระทำ ความไม่เห็นแก่ตัว ความไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น ความไม่มั่งงายหยาบค้าย กับอีกอย่างหนึ่ง ที่สำคัญเป็นพิเศษ คือ ความขยันหมั่นเพียร ...”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ หอประชุมจุฬายา เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2499

¹ รองศาสตราจารย์สาขาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“... การที่จะประกอบกิจใดๆ ให้เจริญเป็นผลดีนั้นย่อมต้องอาศัย ความอดสาหะพากเพียรและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นรากฐานสำคัญ ประกอบกับจะต้องเป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณา ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และพร้อมที่จะบำเพ็ญประโยชน์ให้เกิดแก่ส่วนรวมตามโอกาส อีกด้วย ...”

“... การทำงานสร้างเกียรติยศชื่อเสียงและความเจริญก้าวหน้า นอกจากจะต้องใช้วิชาความรู้ที่ดีแล้ว แต่ละคนยังต้องมีจิตใจที่มั่นคงในความสุจริตและมุ่งมั่นต่อความสำเร็จ เป็นรากฐานรองรับ จึงจะบันดาลผลเลิศให้เกิดขึ้นสมบูรณ์เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง ...”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานเนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2526 (พระบรมราโชวาท. 2554 : 1)

พระบรมราโชวาทดังกล่าวข้างต้นนั้น ทรงพระราชทานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 2522 และ 2526 ถึงแม้วันเวลาจะผ่านมามากกว่า 50 ปีแล้ว ก็ยังคงเป็นหลักการสร้างความมั่นคงในการทำงานในทุกอาชีพ และสะท้อนถึงหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพของทุกอาชีพ ซึ่งต้องยึดถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการประกอบอาชีพสำหรับทุกคน การประกอบอาชีพใดๆ ก็ตาม ถ้าเป็นคนทีละอายชั่ว กลัวบาป มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งความคิดและการกระทำ ไม่คดโกง หุจริต มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว ไม่มีความมั่งง่าย จะต้องเป็นผู้มีจิตใจเมตตากรุณา ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และพร้อมที่จะบำเพ็ญประโยชน์ให้เกิดแก่ส่วนรวม และมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานแล้ว ย่อมนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า มีเกียรติคุณ-เกียรติยศ มีชื่อเสียง มีความมั่นคงในอาชีพของตนเองอย่างแน่นอน

ความหมายของจรรยาบรรณ

จากพจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

จรรยาบรรณ หมายถึง
"ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบ
อาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น
เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ
ชื่อเสียง และฐานะของสมาชิก
อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่
ก็ได้ (จรรยาบรรณ. 2554 : 1)

ดังนั้น จรรยาบรรณ หมายถึง
จริยธรรมของกลุ่มชน ผู้ร่วมอาชีพ
ร่วมอุดมการณ์ เป็นหลักประพฤติด
หลักจริยธรรม มารยาท ที่ทุกคนเชื่อว่
เป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงาม ควรจะร่วมกัน
รักษาไว้เพื่อธำรงเกียรติและศรัทธา
จากประชาชน มีความละเมียดละไม
กว่ากฎระเบียบ ลึกซึ้งกว่าวินัย สูงค่า
เทียบเท่าอุดมการณ์

จรรยาบรรณจึงเป็นหลัก
ความประพฤติเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว
จิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรม
ของบุคคลในแต่ละกลุ่มวิชาชีพ
ซึ่งเรียกว่า จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
(Professional Code of Ethics)
เมื่อประพฤติแล้วจะช่วยรักษาและ
ส่งเสริม เกียรติคุณชื่อเสียง ทั้งของ

วิชาชีพและฐานะของสมาชิก ทำให้
ได้รับความเชื่อถือจากสังคมและ
ความไว้วางใจจากผู้มาใช้บริการ

จรรยาบรรณจะเป็นสายใย
ของกลุ่มชนที่ร่วมอาชีพร่วม อุดมการณ์
เป็นระบบเกียรติศักดิ์ที่ใสดูแลและ
ปกครองกันเอง เพื่อดำรงความเชื่อถือ
และเกียรติคุณแห่งอาชีพให้เป็นที่
ศรัทธาของสาธารณชน ความสำคัญ
ของจรรยาบรรณ มนุษย์เป็นสัตว์
สังคมที่ปรารถนาความยอมรับ
ในสังคมนั้นเพื่อให้สามารถอาศัย
อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข จึงต้องมี
กฎกติกา มารยาทของการอยู่ร่วมกัน

ในสังคมที่เจริญแล้วเขาจะไม่
มองแต่ความเจริญทางวัตถุ เช่น
ตึกรามบ้านช่อง ถนนหนทางเท่านั้น
แต่เขาจะมองความเจริญทางด้านจิตใจ
ด้วย ในชุมชนที่เข้มแข็ง กลุ่มอาชีพ
ต่างๆ จะมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนทั้งความรู้
ความสามารถและพันธกรณี ที่มีต่อ
ชุมชน กลุ่มอาชีพจึงมีความหมาย
มากกว่าการรวมกลุ่มกันของผู้หาเลี้ยง
ชีวิตในวิถีทางเดียวกัน มีความหมาย
ไปถึงการเป็นสถาบันของมืออาชีพ
ที่ผูกพันอยู่กับสังคม เพื่อดำรงรักษา
เกียรติและความยอมรับ กลุ่มอาชีพ
ต้องพัฒนากลุ่มของตนด้วยการยกฐานะ

และรักษาระดับมาตรฐานอาชีพ
ของพวกตนอย่างต่อเนื่อง

จรรยาบรรณของผู้ประกอบ
วิชาชีพ คือ ประมวลความประพฤติ
ที่ผู้ประกอบวิชาชีพ กำหนดขึ้นทั้งที่เป็น
และไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อรักษา
และส่งเสริมเกียรติคุณ ศักดิ์ศรี ชื่อเสียง
และฐานะของสมาชิก และผู้ประกอบ
วิชาชีพนั้น

จริยธรรม หมายถึง ข้อที่
ควรประพฤติปฏิบัติเป็นธรรมะทางใจ
ที่ควบคุมพฤติกรรม ความประพฤติที่ดี
ที่ชอบที่ถูกที่ควรเป็นเรื่องของความรู้สึก
ในการพัฒนาตนเองที่มุ่งหมายให้คน
ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
ดำรงชีวิตอยู่อย่างบริบูรณ์เปี่ยมไปด้วย
ความดีทั้งกายวาจา และใจ
(จริยธรรม. 2554 : 4)

จริยะ หรือ จริยา คือ ความ
ประพฤติ การกระทำ เมื่อสมาส
กับคำว่า ธรรม หรือ ธรรมะ จึงเป็น
ความประพฤติที่ถูกต้องตามครรลอง
ครองธรรม ชอบธรรม เป็นธรรมชาติ
จริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญในการทำงาน
ควบคู่กับวินัย อันเป็นข้อห้ามหรือ
ข้อบังคับให้ต้องปฏิบัติสำหรับ
ข้าราชการก็ให้เป็นไปตามระเบียบ
ของทางราชการ

ดังนั้น จริยธรรม จึงเป็น
ความประพฤติ การกระทำและ
ความคิดที่ถูกต้องดีงาม รวมถึงการ
ทำหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนสมบูรณ์
เว้นในสิ่งที่ควรละเว้น ประกอบการ
และดำรงชีวิตอย่างฉลาดด้วยสติ
และปัญญา รู้เหตุรู้ผล รู้กาลเทศะ
กระทำทุกอย่างด้วยความรอบคอบ
เสียสละอุทิศตน มุ่งมั่นและบากบั่น
จริยธรรมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นยิ่ง
สำหรับทุกคนทุกหมู่เหล่าและ
ทุกอาชีพ นั่นคือสังคมจะอยู่รอดและ
เป็นสุขได้ ก็ด้วยจริยธรรม

คุณธรรมเป็นเรื่องนามธรรม
เป็นเรื่องของความดีที่ยากจะให้คำ
จำกัดความและมีมากมายต่างทัศนะ
ต่างระดับจนถึงขั้นพรหมจรรย์ อันเป็น
คุณธรรมขั้นสูงของผู้ที่เป็นเทพชั้นพรหม
เพื่อให้บรรลุถึงขั้นโลกุตระธรรม

อย่างไรก็ตาม ขอยกคุณธรรม
พื้นฐานมาเป็นตัวอย่าง ดังพระบรม
ราชาชาตของ พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทาน แด่
ปวงชนชาวไทย เมื่อคราวฉลอง
กรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี เมื่อวันที่
5 เมษายน พ.ศ.2525 ที่พระราชทาน
คุณธรรม 4 ประการ ไว้ว่า...

"**ประการแรก คือ การรักษาความสัจ ความจริงใจ ต่อตนเอง ที่จะประพฤติปฏิบัติ แต่สิ่ง ที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม**
ประการที่สอง คือ การรู้จัก
ข่มใจตนเองที่จะประพฤติปฏิบัติ
อยู่ในความสัจความดีนั้น

ประการที่สามคือการอดทน
อดกลั้น และอดออม ที่จะไม่
ประพฤติ ล่วงความสัจสุจริตไม่ว่า
ด้วยเหตุประการใดๆ และ

ประการที่สี่ คือ การรู้จัก
ละวางความชั่ว ความทุจริต และ
รู้จักสละผลประโยชน์ส่วนน้อย
ของตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่
ของบ้านเมือง

คุณธรรมสี่ประการนี้
ถ้าแต่ละคนพยายามปลุกฝังและ
บำรุงให้เจริญงอกงามขึ้นโดยทั่ว
กันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติ
บังเกิดความสุขร่มเย็น และมี
โอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคง
ก้าวหน้าต่อไปได้ดังประสงค์"

(พระบรมราโชวาท. 2554 : 3)

ความสำคัญของจริยธรรม จึงเป็นหลักยุทธศาสตร์ของชาติและ สังคม เป็นตัวชี้วัดความเจริญความเสื่อม ของสังคม เป็นหัวใจของการพัฒนา ที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่เหนือกว่า ความเจริญทางวัตถุรากฐานของการ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นการยอมรับ นับถือซึ่งกันและกันของทุกคนและ ทุกกลุ่มในสังคมรากฐานของความ เข้มแข็งของชาติ กองทัพและกลุ่ม อาชีพ เป็นเรื่องของการพัฒนา คุณภาพชีวิต ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เป็นอำนาจกำลังรบ ที่ไม่มีตัวตนและเป็นตัวคุณอำนาจ กำลังรบ

ความเป็นวิชาชีพ คืออะไร

ลักษณะสำคัญของความเป็น วิชาชีพ คือ มุ่งองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ ตรวจสอบได้ อธิบายได้ไม่ประพฤติ ปฏิบัติหรือกระทำผิดต่อ จรรยาบรรณ คือ การมีจิตสำนึก คำนึงถึงประโยชน์สุข ของสังคม หรือผู้รับบริการมากกว่า ประโยชน์ส่วนตัว (Altruism) การที่ บุคคลตั้งใจมีความรับผิดชอบหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้อย่างเต็ม ความสามารถ .

หลักการทั่วไป ของจรรยาบรรณวิชาชีพ

1. จรรยาบรรณวิชาชีพ จัดทำขึ้น เพื่อกำหนดหลักการและแนวทางความประพฤติที่พึงกระทำ และไม่พึงกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพในทุกระดับ

2. จรรยาบรรณวิชาชีพ จัดทำเป็นหลักการและแนวทาง ปฏิบัติกว้างๆ เท่านั้น ไม่สามารถระบุ รายละเอียดหรือครอบคลุมการกระทำ ทุกกรณีได้ หากมีข้อสงสัยประการใด ควรสอบถามเพื่อความกระจ่างได้ ที่ องค์การที่ตนเองสังกัด

สาขาวิชาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นสาขา วิชาชีพใหม่ และคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้กำหนดให้เป็นสาขานำร่อง ตามโครงการสาขาสู่ความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คณาจารย์ประจำที่รับผิดชอบ สาขา ภูมิสารสนเทศ มีความตระหนักอย่างยิ่ง ในจริยธรรมและคุณธรรมของบัณฑิต

ที่ผลิตออกไปสู่ตลาดแรงงาน จึงดำรง มีความเห็นพร้อมกันว่า ดังนั้นเพื่อรักษา คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกไป เป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิต เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยส่วนรวม

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2504 (พระบรมราโชวาท. 2554 : 6) ดังพระบรมราโชวาทที่ทรงพระราชทาน ว่า

“การดำเนินชีวิตโดยใช้ วิชาการอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จะต้องอาศัยความรู้รอบตัวและ หลักศีลธรรมประกอบด้วย ผู้ที่มี ความรู้ดี แต่ขาดความยังคิด นำความรู้ไปใช้ในทางมิชอบ ก็เท่ากับ เป็นบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคม ของมนุษย์”

และเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา ปัจจุบันหลักจริยธรรมและคุณธรรม ยึดปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้เขียนจึงได้จัดทำร่างจรรยาบรรณ

วิชาชีพนักภูมิสารสนเทศชั้น มีสาระ
ดังนี้

(ร่าง)

ประกาศเรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพ นักภูมิสารสนเทศ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อาศัยลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสาขาวิชาภูมิสารสนเทศที่กำหนดไว้ในเอกสารหลักสูตรภูมิสารสนเทศบัณฑิต พ.ศ. 2553 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพนักภูมิสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาปัจจุบันและบัณฑิตที่ผลิตออกไปสู่ตลาดแรงงานแล้ว มีหลักจริยธรรมและคุณธรรมยึดปฏิบัติ ดังนี้

หมวดที่ 1 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

1. พึงรักและศรัทธาในวิชาชีพของตนเอง
2. มีผลงานที่แสดงถึงศักยภาพของตนต่อวิชาชีพที่ทำด้วยตนเอง โดยไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน
3. แต่งกายสุภาพเหมาะสมกับวิชาชีพ
4. ปฏิบัติตามระเบียบ กติกา และกฎหมาย อันจะส่งผลกระทบต่อวิชาชีพ
5. ไม่ข้องเกี่ยวกับอบายมุขในสถานที่อันจะส่งผลกระทบต่อวิชาชีพ
6. ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม
7. รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงานต่อวิชาชีพ
8. ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามวิชาชีพและพึงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างกัลยาณมิตร
9. ร่วมช่วยเหลือและเผยแพร่ชื่อเสียงวิชาชีพของตนเอง

หมวดที่ 2 จรรยาบรรณต่อผู้ใช้บริการหรือลูกค้า

1. ไม่ละทิ้งงาน ต้องตรงเวลา ทำงานเต็มเวลาและเต็มเนื้อหางานที่ได้รับผิดชอบ
2. ปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการ หรือลูกค้าด้วยความซื่อสัตย์ ยุติธรรม
3. ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงาน
4. ฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลือผู้ใช้บริการหรือลูกค้า และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของผู้ใช้บริการหรือลูกค้าด้วยความเมตตากรุณาและเคารพในความเป็นมนุษย์ด้วยกัน
5. คิดค่าบริการของผลงานด้วยความเที่ยงตรง ยุติธรรมและสม่าเสมอ
6. ไม่ใช้แรงงานของผู้ใช้บริการหรือลูกค้าเพื่อประโยชน์ส่วนตน
7. ไม่นำผลงานของผู้ใช้บริการหรือลูกค้าไปใช้ประโยชน์ส่วนตน
8. ให้บริการผู้ใช้บริการหรือลูกค้าด้วยความจริงใจสม่าเสมอ
9. ไม่นำข้อมูลที่เป็นความลับของผู้ใช้บริการหรือลูกค้าไปเปิดเผย

หมวดที่ 3 จรรยาบรรณต่อองค์กร

1. ละเว้นการใช้เวลาทำงานไปทำประโยชน์ส่วนตน
2. ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของหน่วยงานและองค์กร
3. ดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานและองค์กรเต็มความสามารถ
4. พึงจงรักและศรัทธาในหน่วยงานและองค์กรของตนเอง
5. ปฏิบัติตามระเบียบ กติกา ของหน่วยงานและองค์กร
6. ร่วมช่วยเหลือและเผยแพร่ชื่อเสียงของหน่วยงานและองค์กร
7. ไม่นำข้อมูลที่เป็นความลับขององค์กรไปเปิดเผย
8. ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเข้าถึง หรือใช้ช่องทางการสื่อสารขององค์กรอย่างเคร่งครัด

หมวดที่ 4 จรรยาบรรณต่อสังคม

1. เข้าร่วมกิจกรรมหรือส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย และประเทศไทย
2. เป็นผู้มีจิตสาธารณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
3. สามารถตอบปัญหาทางวิชาการและนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคมได้

4. มีความรับผิดชอบต่อสังคม/ประเทศชาติ
5. มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม

หมวดที่ 5 จรรยาบรรณต่อตนเอง

1. ปฏิบัติงานในความรับผิดชอบตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความซื่อสัตย์และสุจริตให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. พึ่งพัฒนาตนเองให้รู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ของโลก
3. ดำรงตนอย่างเหมาะสมในสังคม
4. ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงสิทธิขององค์กร สถาบัน และบุคคลอื่น
5. รักษาและปฏิบัติตามสัญญาและข้อตกลงกับสถาบันหรือบุคคลอื่น
6. ใฝ่หาและพัฒนาความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
7. พึ่งช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
8. ไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติคุณ ศักดิ์ศรี และชื่อเสียงแห่งวิชาชีพ
9. เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการทำงาน นโยบาย และคำสั่งอันชอบธรรมของผู้มีอำนาจสั่งการ

หมวดที่ 6 จรรยาบรรณต่อการใช้ทรัพยากรองค์กร

1. ใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ สุจริต ถูกต้องตามกฎหมายและข้อบังคับการทำงาน
2. ไม่ใช้ทรัพยากรขององค์กรเพื่อประโยชน์ส่วนตน

หมวดที่ 7 จรรยาบรรณต่อการใช้และเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลและองค์กร

1. เคารพและรักษาความลับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการจ้างงาน
2. ไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลองค์กรโดยมิชอบ ยกเว้นเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่หรือได้รับความเห็นชอบ
3. ไม่ใช้หรือแสวงหาประโยชน์อันมิชอบจากการเข้าถึงข้อมูลขององค์กร เนื่องจากการดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่งานของตนเอง

4. พึ่งระมัดระวังและคำนึงถึงลิขสิทธิ์ของข้อมูลก่อนเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและองค์การแก่ผู้อื่น

หมวดที่ 8 จรรยาบรรณสำหรับผู้บริหาร ในวิชาชีพนักภูมิสารสนเทศ

1. มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินงาน
2. เสียสละเพื่อประโยชน์สุขของประชาคม
3. มีความจริงใจในการบริหารงาน
4. ส่งเสริมบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงานของบุคลากร
5. ดำรงอยู่ในความยุติธรรมและสามารถให้คำปรึกษาที่ดีแก่บุคลากร
6. มีความโอปอ้อมอารี มีอัธยาศัยนุ่มนวล และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคลากร
7. ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของบุคลากร
8. มอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ ทักษะ ความสามารถ และหน้าที่ของบุคลากร
9. มีศาสตร์และศิลป์ในการบริหารและการแก้ปัญหา
10. มีความอดทน อดกลั้น อดออม และมีความซื่อสัตย์

หมวดที่ 9 จรรยาบรรณต่อความรับผิดชอบเมื่อพ้นสภาพจากองค์การ

1. ไม่แสวงประโยชน์จากการดำรงตำแหน่งเพื่อวางแผนหรือได้มาซึ่งตำแหน่งที่ดีกว่าในองค์การอื่นที่มีผลประโยชน์ขัดกัน
2. ไม่เปิดเผยความลับและข้อมูลขององค์การเดิมในทางมิชอบ

(.....)

หัวหน้าสาขาวิชาภูมิสารสนเทศ

ประกาศมา ณ วันที่.....พ.ศ.....

ร่างจรรยาบรรณวิชาชีพ
ภูมิสารสนเทศฉบับนี้เป็นเพียงแนวคิด
ริเริ่มของผู้เขียนเท่านั้น อาจมี
ข้อบกพร่องหรือไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
อีกมาก ดังนั้น หากจะนำไปใช้เป็นแนว
ปฏิบัติก็คงจำเป็นต้องผ่านกระบวนการ
ระดมสมองวิพากษ์ พิจารณ์ เพื่อ
ปรับปรุงแก้ไข โดยบุคลากรในวิชาชีพ
ภูมิสารสนเทศ ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา

และบัณฑิตภูมิสารสนเทศที่สำเร็จ
การศึกษาออกไปแล้วของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์ทุกคน จนกว่าทุกคน
หรือส่วนใหญ่มีความเห็นพร้อมและ
ยอมรับร่างจรรยาบรรณวิชาชีพ
ฉบับนี้ร่วมกันแล้วจึงจะประกาศใช้
เป็นแนวปฏิบัติต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

จริยธรรม. (ออนไลน์) Available : <http://www.th.wikipedia.org/wiki/จริยธรรม>. 1 มิถุนายน 2554.

จรรยาบรรณ. (ออนไลน์) Available : <http://www.dld.go.th/feedingstandard/index.php/community-of-practice/78-2010-07-10-23-59-28/282-2010-06-20-07-16-13>. 6 มิถุนายน 2554 .

พระบรมราชโองการ. (ออนไลน์) Available : http://www.fisheries.go.th/inspector/index.php?option=com_content&view=article&id=61:-7&catid=37:kingsaid&Itemid=89. 11 มิถุนายน 2554.

พระบรมราชโองการ. (ออนไลน์) Available : <http://www.criminal.police.go.th/menu/teach1.html>. 1 มิถุนายน 2554.

พระบรมราชโองการ. (ออนไลน์) Available : http://www.thai-tour.com/wb/view_topic.php?id_topic=559. 2 มิถุนายน 2554 .

Definition of Code of Ethics. (Online) Available : http://www.ehow.com/facts_5495107_definition-code-ethics.html. 2011. June 1.